

FLĪZĒSIM AR «CERESIT»!

MEISTARS

Pamatnes sagatavošana

Dažādi materiāli ar zīmolu «Ceresit» nav sveši cilvēkiem, kas veic celtniecības darbus kā profesionālā, tā arī amatieru līmenī. It sevišķi tas attiecas uz remontdarbiem vannas istabās, pagrabos un tamlīdzīgās vietās, jo šo telpu atjaunošanai nepieciešami mitrumizturīgi materiāli. Šīm prasībām pilnībā atbilst Ceresit izstrādājumi, kas, neskatoties uz savu augsto kvalitāti, ir arī relatīvi lēti, un tos var iegādāties būvmateriālu tirdzniecības tīkla «Meistars» veikalos. Būvmateriālus ar preču zīmi «Ceresit» pērk tie, kurus interesē kvalitāte, ērtības, ātrums un dizains.

Šajā rakstā apskatīsim galvenokārt tos Ceresit izstrādājumus, kas ir saistīti ar virsmas sagatavošanu pirms flīzēšanas un flīzēšanas darbiem, lai gan Ceresit materiālu klāsts ar to neaprobežojas, tiem ir ļoti plašs izmantošanas diapazons, bet par to – nākamajos rakstos.

Ceresit piedāvā ne tikai kvalitatīvus materiālus flīzēšanas darbu veikšanai, bet arī konkrētus problēmu risinājumus ar šo materiālu palīdzību. To var uzskatīt par veselu, savā starpā saistītu izstrādājumu sistēmu, kas nodrošina kvalitatīvu un ilgizturīgu flīzējuma iegūšanu.

Pirms flīzēšanas darbu sākšanas vislielākā uzmanība jāpievērš flīzējamās virsmas sagatavošanai. Flīzēt var dažādas virsmas: apmetuma, ģipškartona lokšņu, saplākšņa, stingra krāsojuma un pat vecā flīzējuma virsmu, tomēr galvenais noteikums ir tāds, ka flīzējamai virsmai jābūt sausai, tīrai un stingrai.

Ja flīzes ieklāj uz kvalitatīvi sagatavotas virsmas, tad flīzējuma kalpošanas laiks var būt ne īsāks par pašas mājas kalpošanas laiku. Un otrādi – ieklājot pat visaugstākās kvalitātes flīzes un ievērojot visas flīžu ieklāšanas tehnoloģijas prasības, to kalpošanas laiks var būt samērā īss, ja flīzes ieklāj uz kvalitātes prasībām neatbilstošas pamatnes. Var uzskatīt, ka, flīzējot uz neatbilstoši sagatavotas pamatnes, pat visdārgākās un visskaistākās flīzes zaudē savu vērtību.

Parasti flīzes ekspluatācijas laikā nav pakļautas nekādai mehāniskai ārējo spēku iedarbībai (izņemot grīdas flīzes). Tomēr jā-rēķinās ar to, ka deformēties var pašas sienas vai grīdas konstrukcijas, kas var izraisīt flīžu pārplīšanu un atlēkšanu no virsmas. Negatīvu ietekmi uz flīzējuma ilgizturību atstāj poraina pamatne, kam ir zema saķeres spēja ar līmjavu. Praksē sastopami gadījumi, kad ekspluatācijas laikā flīzes atlec no sienas kopā ar līmjavu un sienas materiāla vai apmetuma gabaliem. Tāpēc pirms flīzēšanas darbu sākšanas vispirms ļoti rūpīgi

jāveic virsmas sagatavošanas darbi. Vajadzības gadījumā irderenais apmetuma, ķieģeļu vai cita materiāla slānis jāaizvāc un jāizpilda virsmas izlīdzināšanas darbi, veidojot jaunu apmetumu vai iztiekot tikai ar špaktelēšanu (šim nolūkam ieteicams izmantot gatavos sausos maisījumus). Visos gadījumos pirms flīzēšanas jānovērtē flīzējamās virsmas kvalitāte un vajadzības gadījumā jāveic virsmas nostiprināšanas un izlīdzināšanas pasākumi. Ja nepieciešams, jālieto arī gruntējuma sastāvi, kas nostiprina flīzējamās pamatnes virsmas stiprību.

Pirms flīzēšanas darbu sākšanas jāpārbauda pamatnes gludums, vertikālitate vai horizontalitate, bet balkoniem un iekšpagalmiem – arī nepieciešamais slīpums. Vajadzības gadījumā pamatne jāizlīdzina ar apmetumu, špakteļtepi vai citiem piemērotiem līdzekļiem un jāizveido pareizais slīpums. Ceresit piedāvā plašu sienu un grīdu apdares līdzekļu klāstu.

Uzreiz pēc izlīdzinošās kārtas izveidošanas flīzēt nedrīkst, jo jāpanāk pieļaujama pamatnes mitrums. Tā, atbilstoši DIN 18517 prasībām, līdz 4 cm biežai izlīdzinošai kārtai jāžūst vismaz 28 dienas, un tikai tad drīkst veikt flīzēšanu. Ja vēlas flīzēšanas darbus veikt ātrāk, tad vispirms ar speciālu mitruma mēritāju jānosaka faktiskais pamatnes mitrums un tikai pozitīva rezultāta gadījumā to drīkst darīt. Piemēram, cementa javas pamatnes mitrums nedrīkst pārsniegt 2%.

Pirms flīzēšanas darbu sākšanas veicama virsmas sagatavošanas pasākumi ļoti lielā mērā atkarīgi no pamatnes materiāla un tā mehāniskajām īpašībām.

Pēdējos gados vislielāko popularitāti ir ieguvis ģipškartona lokšņu apšuvums, kas kalpo par pamatni flīzējumam ne tikai sausās, bet arī mitrās telpās. Ģipškartona lokšņu pamatne flīžu pielīmēšanai ir ļoti ērta vispirms sava gluduma, nelielā saduršuvju skaita un ekonomiskuma dēļ. Ģipškartona lokšņu apšuvumu ierīko ne tikai jaunbūvēs, bet ļoti plaši to izmanto, veicot remontdarbus. Ja jāflīzē nelidzenas virsmas, tad sienas bieži neizlīdzina vis ar apmetumu, bet gan tieši ar ģipškartona loksnēm, un flīzēšanu veic uz tām. Ja flīzēšana jāveic mitrās telpās, tad noteikti jālieto mitrumizturīgās (zaļganpelēkās), 12,5 mm biežās ģipškartona loksnes.

Karkasam, pie kura piestiprina ģipškartona loksnes, jābūt pietiekami stingram, līdznam un ar taisniem stūriem. Mitrās telpās (vannas istabās, dušas telpās, mazgātavās u. c.) jāparūpējas par hidroizolācijas ierīkošanu. Ģipškartona lokšņu salaiduma vietas ieteicams aizlīmēt ar 50 vai 100 mm

platu līmlenti un aizšpaktelēt. Ļoti rūpīgi jāaizlīmē telpas stūri un sienu salaiduma vietas ar grīdu un griestiem (pat veidojot vairākas līmlentes kārtas).

Pirms apmetu virsmu flīzēšanas darbu sākšanas jāpārbauda to gludums, līdzenums, stingrums un mitrums. Nelidzenās vietas, kā arī plaisas un spraugas noteikti jāaizšpaktelē. Jāpārbauda apmetuma saķere ar pamatni. Ja vietām apmetums ir vaļīgs, tas jānodauza un bojājuma vietas jāaizpilda ar speciāli šim nolūkam paredzētu remontjavu. Ja apmetums vietām ir irdens, arī tas jāaizvāc un bojājuma vietas jānolīdzina ar remontjavu. Apmetums pirms flīzēšanas nedrīkst būt mitrs, tam jābūt pilnīgi saietējuma.

Betona virsmas flīzēšanai sagatavo līdzīgi apmetētām virsmām. Parasti tām ir pietiekama stiprība. Betona sienu nelidzenumus izlīdzina ar parasto vienlaidu špaktelēšanu, bet grīdas – ar pašizlīdzinošiem sausajiem maisījumiem. Pirms flīzēšanas darbu sākšanas betona pamatnei jābūt sausai. Ja betona virsmas flīzē brīvā dabā, tad flīzēšanai obligāti jāizmanto ne tikai pietiekami salizturīgas flīzes, bet salizturīgai jābūt arī flīžu līmei un flīzējuma šuvju aizpildītājiem.

Jauno flīžu klājumu var ieklāt arī uz vecā flīzējuma. Šajā gadījumā viens no flīzējamās virsmas sagatavošanas uzdevumiem ir nodrošināt vecā un jaunā flīžu seguma pietiekamu saķeri, jo pamatne, uz kuras ieklāj jauno flīžu segumu, ir ļoti gluda. Turklāt vecās flīzes (sevišķi virtuvē) ir pārklātas ar plānu tauku un netīrumu kārtiņu, kas ļoti negatīvi ietekmē līmējuma kvalitāti. Tāpēc galvenais virsmas sagatavošanas uzdevums ir vispirms noņemt tauku kārtiņu, ko var izdarīt ar kādu stipras iedarbības mēģaizturības tīrīšanas šķīdumu, un pēc tam vecajam flīžu klājumam radīt nedaudz grubulainu vai uzcirstu virsmu. To var izdarīt, piemēram, ar āmura aso galu.

Pie koka dēļu pamatnes flīzes parasti nepiestiprina tieši. Koka sienas vai starpsienas visbiežāk jau ir apmetas, un tad flīzes tiek piestiprinātas pie apmetuma. Ja ir neapmetas vai neapšūta koka siena, tad vispirms to apšuj ar ģipškartona loksnēm un flīzes piestiprina pie tām. Arī pie koka dēļu grīdām flīzes nepielīmē tieši. Ja jāflīzē dēļu grīda, to var pārklāt ar stiegru javas kārtu, kas pagatavota no pašizlīdzinošajiem grīdas sausajiem maisījumiem, un flīzes tad piestiprina pie šīs kārtas, vai arī grīdu pārklāj ar gludiem plātņmateriāliem vai lokšņmateriāliem un flīzes pielīmē pie tiem. Šim nolūkam var izmantot grīdas ģipškartona loksnes, mitrumizturīgās saplākšņa plātnes, kokskaidu plātnes un citus tamlīdzīgus ma-